

A szexuális forradalom titkos krónikása

Ismerek egy kétgyerekes, családos férfit, aki évekkal ezelőtt megvásárolt Denverben egy huszonegy ágyas motelt, azért, hogy *meglasse* az ott megszálló vendégeket! A felesége segítségével téglalap alakú lyukakat vágott egy tucatszámú szoba mennyezetébe. Mindegyik nyílás 18 x 45 centi nagyságú volt. Utána pontosan ugyanolyan alumínium ráccsal fedte le őket, mint amilyenekkel a szellőzőnyílásokat szokták eltakarni. Szó sem volt itt szellőztetésről, mert a motel tulajdonosa valójában e nyílásokon keresztül tudta szemmel tartani vendégeit a lenti szobákban. A tetőtér padlóját vastag szőnyegpadlóval fedte be és ezen állva vagy térdelve kukkolta a lentieket.

Évtizedeken keresztül így leskelődött és közben szinte mindennap feljegyezte, amit látott és hallott. A hosszú évek során egyetlen alkalommal sem érték tetten.

Akkor értesültem az illető létezéséről, amikor New York-i otthonomban ajánlott levelet kaptam.

A Kukkoló Motel tulajdonosa, Foos megígérte, hogy postán elküldi nekem a kézírata fénymásolatát. Igaz, közben felhívta a figyelmemet arra, hogy legyek türelmes.

– Ismételten kérem, hogy az egészet kezelje szigorúan bizalmasan. A feljegyzésem oldalain sok száz titkos történetet találhat, mindegyik mellé gondosan lejegyezve az érintett vendégek nevét és címét, úgy ahogy ezeket kimásoltam a bejelentőlapokról. Donna és én közelebbről is megismerkedtünk néhány vendéggel, azokkal, akik hosszabb időn át laktak nálunk és eközben sokat beszélgettek velünk az irodában. Előfordult, hogy kihallgattuk, mit is mondanak rólunk a hátunk mögött. Az ágyban fekvéssel beszélgettek, mi pedig a padlásról lestük meg őket. Nem volt túl hízelgő a véleményük.

Megkérdeztem vendéglátómtól, hogy érzett-e valaha is büntudatot a vendégei kikémlelése miatt. Bár hajlandó volt beismerni, hogy folyamatosan szorongott a leleplezés lehetősége miatt, elutasította azt a lehetőséget, hogy a motelle padlásáról leskelődve bárkinek is kárt okozott volna. Rámutatott, hogy saját ingatlanjának területén leste meg a vendégeit, akiknek fogalmuk sem lehetett erről a tevékenységről, így nem is érezhették a kukkolás bármilyen hatását.

– Ha elmegy valamelyik régi, még a gyarmati időkben épült úri házba, akkor könnyen rábukkanhat a hallgatózó kamrákra és a leskelődő lyukakra. Az emberek mindig is megfigyelték a társaikat, ám addig nem beszélhetünk a magánélet sérelméről, míg senki sem panaszkodik.

Ekkor megismételte azt, amit korábban is elmondott egyszer:

– Amióta enyém a Monor House, azóta sok száz vendégemet lestem meg, és senki sem vette észre.

Elmesélte, hónapokba is bele telt, míg sikerült bombabiztosra kialakítani a szobák tetejébe vágott leskelődő nyílásokat. A 6-os szoba mennyezetével kísérletezett, és a felesége volt az asszisztense. Először arra gondolt, hogy detektív tükröket szereltet a szobák plafonjára, ám ezt az elképzelést elvetette, mivel túl nyilvánvaló és könnyen felfedezhető lett volna.

– Egy olyan módszert kellett kidolgoznom, amire soha, egyetlen vendégem sem jöhetett volna rá. A motelbe érkezőknek joguk van a diszkrécióra, és egyszerűen nem derülhet ki, hogy kikémlelik őket. Csakis a feleségemben bízhattam meg. Más nem segíthetett – magyarázta a vacsora közben. – Rendkívüli módon kimerítő volt ez az egész. Egyfolytában fel-le mászkáltam a padlás és a szobák között, a kezem pedig sajgott, mert olyan sokat kellett erőlködnöm a fogóval. Donna legalább annyira kimerült, mint én, hiszen csupán a szabadidejében segíthetett, amikor nem dolgozott a kórházban. Egyetlen szóval sem panaszkodott. Az egész idő alatt egyértelművé tette, hogy mennyire szeret. Mégis miért segítene ilyesmiben egy nő, ha csak nem szerelmes?

Bár csak rendszertelenül és rövid időre Donna elfogadta a meghívását és a férje mellé feküdt be a szőnyegre, maga is megfigyelte, ha valamelyik lenti helyiségben egy különösen érdekes, erotikus közjátékra került sor.